

PAMĚTNÍ KNIHA

Jednoty čsl. Orla
v Lichnově.

PAMĚTNÍ KNIHA

JEDNOTY
ČSL. ORLA

V LICHNOVĚ

Fr. C. Jirů Pustějovský, S. D. S.

Čelem vpřed!

(Lichnovské jednotě čsl. Orla k 10. letému trvání.)

Hloučkem jsme byli, když jsme na úsvitě
v zarostlou brázdou zabodli ocelový pluh,
macochy když děti plěty zradné sítě
a my chtěli Bohu, vlasti, splatit lásky dluh.

S bujarou myslí přes překážky směle,
vítězně, semknuti v šiku, orem' rodný lán,
rozsevač kroukolé neodolá děle,
kde zlatý spásy kříž zdobí modrobílý stan.

Hodiny desáté hlas zvoní letem —
mozoly na rukou, v srdci však víry plá žár —
předkvět a obrody duch vane světem,
do vínku jejího vpleten i náš skromný dar.

Hodina desátá posilu duši
ku práci úporné nese, než polední čas —
minuta klidu — pot sčela osuší,
než mlha večera zarosí ztichaný hlas.

Čelem čestně vpřed, srdcem věrně ve hvězdě!
Zeměm-li před cílem, bratři spatří jeho zář.
Zapudíte s tváří ne důvěry chmíru!
Čelem vpřed! Vše kladem Bohu, vlasti na oltář!

První Orli Lichnovští...

Když po svět. válce v roce 1918 vzletl čsl. Orle radostně nad osvobozenou vlastí, orlská myšlenka rychle se začala ujímati a šířiti po celém kraji československém, od "Limavy k Tatrám", našla hojně ohlasu i v okolí Radhoště a vnikla i k nám.

Bohužel, za tehdejších místních poměrů, pro nás, katolíky krajně nepříznivých, nebylo možno ihned tuto krásnou orlí myšlenku v Lichnově uskutečnit. Lichnov byl již před válkou považován za baštu pokrokovskou a po převratě platilo ono vysvědčení o naší obci dvojnásobně.

Nebylo tudíž divu, že na založení nějakého katolického spolku, obzvláště Orla, nedalo se u nás mysllet.

Leč myšlenka orlská našla přec pochopení a lásku v srdcích několika mladých, nadšených katolíků lichnovských, kteří přece rozhodli se, po král. úvaze, postavit se do řad "nadšených obranců víry", jak nazval Orly sv. Otec Pius XI.

Byli to bratři: Julius Holub, Jan Veselka a Stanislav Pustějovský. Tato trojice vstoupila v roce 1920 do jednoty Orla v Tiché. Během roku přibyl k nim Josef Veselka, který se právě vrátil z vojny, jako italský legionář. Přišel ze Slovenska, kde vykonával jižte vojenskou službu při vstupu Maďarů v r. 1919 až 1920, tam poznal orlské dobrovolníky a jejich vystupování a jak často vyprávěl, to působilo silným dojmem na něj, že po návratu ze Slovenska vstoupil ihned do řad orlských. Na podzim r. 1920 odešel zase br. Jan Veselka na vojnu, takže do tichavské jednoty orlské chodili zas jenom tři.

I lichavským orly zúčastňovali se též všech orelských podniků,
v okolí pořádáních.

Po prvé v orelských krojích zúčastnili se naši orli slavnosti
svěcení praporu jednoty čs. Orla ve Frijdlantě v říjnu 1921.

A bylo to překvapení pro Lichnov, když se potom ukázali
doma v orelských krojích! Posměchu, nadávek zkusili sice
pro své vystoupení víc než dost, ale na druhé straně vzbudili
zájem o Orla a do Tiché se chodilo dál, až přišlo, nek sněžilo.

Vždy bývalo doma pilno, zejména v době polních prací, let-
ních, a nebylo ani času na dlouhé strojení; tak se šlo bez věče,
"aji boskem," ale přec se šlo.

V roce 1922 zúčastnili se bratři Julius Holub a Josef Veselka
velkého sletu Čestova československého v Brně.

Tam načerpali ještě víc nadšení pro orelskou ideu a ne-
ustali potom budil porozumění pro Orla v naší obci.

V Lichnově existovaly v té době již dva tělocvičné spol-
ky a sice: Dělnická Tělocvičná jednota, založena před válkou,
r. 1913 a pak Sokol, založený r. 1920.

Oba tyto spolky lákaly do svých středu lichnovskou katol.
mládež a srozumitelně, že práce jejich se jim dařila, že
měli velké úspěchy. Vědyt jejich moc byla tehdaž velká!
V ložárnách, v obci a všude měli rozhodující slovo pokro-
káři, zejména soc. demokraté, a ti ovšem nadřizovali svým
tělocvičným a politickým spolkům. Do práce, do učení a to-
varně se nedostal, kdo nebyl u nich organizován.

Těž u zemědělců našich kurivě se agitovalo pro Sokola, nebo
D. T. J. Katolíci, kteří se pokládali za činné, uvědomělé
katolíky, s bolestí pozorovali, jak se jim mládež a tělto

spolcích stává k vůle jejich lhostejnou, chladnou a později též
nepřátelskou. Ty četné schůze, na nichž agitováno pro vystou-
pení z Církve, jsou toho nejlepším důkazem!

Ale každý tlak budi protitlak!

Činnost nevěreckých zdejších spolků probudila i naše katolíky
k práci. Katolíci radili se se svým duchovním otcem, jak
čelili této zlobě a výsledek porad jejich byl, že se rozhodli
založit v Lichnově Omladinu, neboť pro založení Orla
nebyla tehdy ještě dosti zpracována půda, jak usnávali i
bratři Orli z Tiché.

Založení skupiny

Venkovské Omladiny.

Na tím účelem svolána v neděli 26. května 1921 do sálu obec-
hostince v Lichnově důvěrná schůze katol. mládeže, na níž
promluvil dt. Karel Zbořil a předseda okres. svazu Omladiny
br. Jos. Čulák z Tiché o důležitosti organizace katolické mlá-
deže. Po přednáškách přihlásilo se ihned 41 členů a členek,
z nichž zvolen zatím výbor.

Předsedou zvolen Vojtěch Pustějovský, č. 225, místopředsedou
br. Josef Veselka, protektorem dt. K. Zbořil, jednatelům
Josef Veselka, polladní Josefa Jalůtková.

Skupina dala se ihned do práce. Usneseno konati
častější členské schůze, br. Jos. Veselka podal návrh na společ-
né sr. přijímání, což schváleno a tím začli chodivat ročními
členové v době velikonoční a vánoční k sr. přijímání.

Měsíční členské schůze konaly se na faře a přispěly velmi ku vzdě-
láni členstva.

Na podzim roku 1921 podali členové Omladiny v jedné schůzi návrh,
aby se sebrala nějaká divadelní hra. Návrh tento přijat výborem
a ihned objednaný divad. krměky. Pak rozdány úlohy a pilně
se cvičilo. První skouška i dále byly u předsedy „stryka Vojty“.
Jeviště bylo zamluvené od místního odboru Národní jednoty,
která však byla již úplně ve vleku soc. dem. a D. T. J. i Sokola.

Dalo to více hodné věci, ale nakonec nám jeviště přece sli-
bili a my se pilně připravovali; zatím pořád bývaly skoušky
u Vojty a poslední týden měly být na jevišti.

Tu jsme se najednou dověděli z jistého pramene, že pry
se něco chystá, aby naše divadlo, tento první podnik „klerikálů“
byl zmařen. Jeviště uš pry je rozneseno po částech u členů
Nár. jednoty, kde bude na nějaký čas uschováno, Omladina
nebude mít na čem hrát a tak „první útok klerikálů“ bude
rázně smičen.

Zatím však my jsme již očekali na jejich milosti a doželi
jome si ihned do Tiché k bratrům Orlům, a ti nám s radostí
jeviště půjčili, ještě nám je pomohli postavit a tak jsme
měli po starosti a naši „přátelé“ z Nár. jednoty po radosti.

Ti si to nemohli ve svých chytrých hlavách již nijak
svornat a když jinak nemohli na nás, tak alespoň hanili
naše divadlo

nepochodili.
nabi, že je to
a tak jsme
prvnímu náseu
nabito. Tež

Je nomie moc
Katolici poz-
pouze pomluva
měli při tomto
podniku kromě
přišli naši „přátelé“

„druhého břehu“ a byli pře kvapeni. Všichni králi s nadšením,
a ještě podnes si vzpomínáme, jak jsme hráli první divadlo:

„Černé jezero.“ Několik Orlů z Tiché nám při tom vypomáhalo.

Tímto prvním vystoupením též probomna brák lhostejnosti
u našich některých katolíků, kteří před tím na nás pohlíželi,
jako na příštitelce klidného venkovského žiti.

Další divadelní představení sebrali jsme: „K Poohu, vlasti
a radné půdě“, v dubnu 1922 a opět na jevišti tichavského Orla.

Mimo tuto práci pořádány též loutková divadla pro mládež
školní. Založena knihovna, na níž přispěl větším darem náš
obitavý kan. farář P. Karel Lhořil.

Včervenci měl být výlet Omladiny, ale poněvadž ten den
přeselo, konala se pouze taneční zábava s obec. hostiní.

V prosinci 1922 sebrala opět Omladina divad. hru:
„La eizi hříchy“, ale ne na „obecním“, mybrě na „Okluku“,
kde jsme měli jeviště vypůjčené od p. hostin. Lukánka.

Místní odbor Národní jednoty nám totiž opět odepřel
půjčit jeviště. Toto „nestraanné“ jednání panů z Národní
jednoty mělo za následek, že byla vyslána deputace
z Omladiny a to byli Pustějovský Vojt. a Josef Veselka,
kteří šli k okres. předsedovi Národních jednot na freustat-
sku, p. učitelů Vitáškovi do freustátu, s dotazem, zdali
odbory nár. jednot mohou půjčovat jeviště katol. spolkům.

Na tento dotaz odpověděl p. uč. Vitášek, že Vstředí Narod.
jednot zaslalo mu přepis pro odbor nár. jednoty z Lichnové,
v němž sdělují, že mají jeviště půjčovat všem spolkům,
které o to žádají. Na žádost delegátů napsal p. učitel Vi-
tášek přepis pro odbor nár. jednoty z Lichnové, v němž je žádal,
aby Lichnovské Omladině, na základě přepisu z Vstředí, bylo

jeviště půjčeno. - Přes to však výbor národ. jednoty nám jeviště nepůjčil!

Proto další představení: „Polkalo je šlešti“ sehraáno opět na „Okluhu“, 25. března 1923. Rovněž i další: „Vesmický mučedník“ jehož čistý výnos věnován na evony.

V červenci 1923 pořádali jsme výlet „na Bartošce“, účast byla pěkná, zejména nás navštívili početní bratři Orli z Tiché.

V průvodě bylo mnoho krojů, jež se ladně vyjímalý.

Členstvo Omladiny navštěvovalo též veřej. cvičení vrelské, ponejvíce v národ. krojích, jako okres. veřej. cvičení v Okle, freušlatské, veřej. cvičení jednoty Orla ve Šrambertku a v Albrechticích v r. 1923.

Při tom upozorňoval vždy dp. K. Žbořil, abychom věnovali i záctu pozornost a získávali je pro naše ideály.

Přes to však přirůstek se záctva býval velmi nepatrný, neboť školní mládež byla již ráhy vlákana do tělovýchových spolků místních a z těch už se těžko získávala pro Omladinu.

A tak čím dál, tím víc jsme pocítovali potřebu katolického spolku tělovýchového, do něhož bychom mohli získávat naši školní mládež a zachránovat, co se ještě dalo.

Tak vznikla potřeba Orla, v němž mohli býti pěstována výchova těla s výchovou duše a vychovávaní mladíků a dobič synové a dcery Bohu, vlasti a národu!

Tě u členstva mladšího bylo pozorovati velký zájem o tělových, takže jsme se konečně rozhodli k založení jednoty Orla. Při tom ovšem zůstali všichni členy Omladiny.

Nutno vzpomenouti této záslužné práce, kterou skupina Henkovské Omladiny u nás v těžkých letech popřevratové horečky vykonala, a by tím připravila půdu Orlu, o jehož důležitosti a nutnosti nás přesvědčí teprve budoucnost.

Založení Jednoty Orla.

Stalo se tak dne 19. července 1923.

Na ten den svolána místními činovníky důvěrná schůze katol. mládeže. Na ní poroání zároveň bratři-učitelé Orli z Koprivnice: Karel Pavlík, Vincenc Locha, V. Bajza, dp. Martin Chudoba, farář z Koprivnice, všichni 4 se dostavili.

Po krásných přednáškách dp. M. Chudoby a bratra K. Pavlíka přihlásilo se ihned 34 členů a členek, z nichž zvolen zastupní výbor, jednota přidělena k II. okresu starostou Stut. Pustějovským, č. 4, místostar. Jos. Holub, vzdělávatelom dp. K. Žbořil, jednatel Julius Holub, náčelníkem Jan Veselka, náčelní Marie Tobiasšová, pokladní Františka Jalůvková.

Tím položeny základy k založení vlastní jednoty Orla, k jehož uskutečnění se pracovalo již od roku 1918, tedy celých pět let bylo zde zapotřebí, než jsme se dopracovali rovnoprávnosti mezi ostatními zdejšími spolky tělovýchovými.

Během roku přistoupilo ještě 10 osob členstva. Záctva se přihlásilo 34, tedy dosti značný počet pro začátek.

9. září t. s. konala se ustavující valná hromada, na ní přečteny stanovy a pak volba výboru. Výbor doplněn hospodářem br. Stan. Pustějovským, náčelní zvolena s. Božena Pačková, mimo to doplněn výbor revisory účtu.

První starostí výboru bylo pořízení vlastního jeviště, neboť z půjčováním jeviště od Vár. Jednoty měli jsme rovněž zkušenosti z Omladiny; rovněž se cvičeníu bylo to všelijaké.

Z počátku se cvičilo jenom po zahrádkách (i ve stodole)

u bratra starosty, aneb u br. náčelníka, bratru jsme měli oběhovou u br. náčelníka. až konečně jsme si vyvolali na obci, že jsme mohli cvičit dvakrát v týdnu v sále obec. hostince. Tam cvičovala též D. T. J. a z té doby jsou ještě známy mnohé útrky a překážky našemu cvičení, jak to ani jinak nedalo se myslet.

Na podzim r. 1923 začlo se již vážně jednati o našem jevišti. Br. Jos. Fojtík nám daroval dřevo na ně, stolářskou práci konal zdarma br. Stan. Pustějovský, při tom mu pomáhal p. Front. Špaček. Malování zadalo p. Ticháukovi, maláři v Příboře. Peníze na přívzení jsme měli vyprážené z naší Raifeisenky, ručil za jednání br. starosta fut. Pustějovský.

První divadel. představení na tomto novém jevišti bylo sebráno 25. listopadu 1923. pod názvem: "Helenka z parademq."

Všichni hráli s nadšením, vědyt hráli na "ovím jevišti!"

Pro záctvo pořádaly se besídky na, fere. Na nich učil je dp. K. Lboul národní písne a učil je luštit hádanky ze "Květi mladí". Též pro členstvo pořádány schůze a besídky, na nichž se konaly přednášky a probírány různé časové otázky. Přednášel dp. K. Lboul, anebo pozvaný řečník (br. Pavlík.)

Při valné hromadě 6. ledna 1924 měl přednášku dp. Martin Chudoba z Koprivnice. O křesťanském názoru světovém.

J. v nábožensko-mravní výchově pluli jsme svou povinností. Konaly se spol. sv. přijímání ve rohoč. a veli konc. období, - zúčastňovali jsme se korporativně uatoiou. projevů (slavnosti - Vzkříšení a Božího Těla v Kvojích). Mimo to sebrány v prvním roce divadelní hry: "Ferdinand spí" (13. ledna.), "Krejčí Vítka", v bickru: "Pasáčka z Lurda" a pořádána oslava 100 letých naroč. B. Smetovy.

I. veřejné cvičení.

Žaro roku 1924 zastihlo nás v přípravách ku pořádání významného (pro naše další hnutí) podniku, I. veřejného cvičení. Příprava činnost tělocvičná i organizační, jednáno o vhodném místě pro cvičení. Pak schváleno místo na louce p. J. Pustějovské "na Bartošce", kde už měla i Omladina je dnu výlet. Pak vyhlédnutí bratři a sestry, kteří podnikli "okružní cestu" přes Lichnov a zvali naše příkriovce na naše "veřejné", které se bude pořádati 27. července 1924. Zároveň při tom prosili o příspěvek do bufetu. V posledních dnech před "veřejným" nastal největší ruch. Shaněly se úbory, kroje, prapory, peklo se, dělaly se dekorace k výzdobě cvičiště a myslí všech orlič příslušníků neslo se jediné přání: "Aby nám Pán Bůh dopřel pěkné vedle!"

Konečně jsme se toho pěkného dne dočkali. Pámo sjžděli se k nám Orli ze všech stran, pěšky, na kolech i na ovencerných zebřinákách. O 1/2 9. hod. dopol. bylo kázaní v našem kostele a pak mě sv. Po ni se šlo na "Bartošku" ke zhouškám. Když to viděli naši přátelé z druhého břehu tak si povídali, že "Orli se rojá" a pořádali ten den odpoledne výlet. Odpoledne po sv. přechráně měli jsme prax na Okluku, ale protože začlo silně přšet, museli jsme asi půl hodiny čekat a pak jsme pochodovali přívodem na cvičiště. U obecního hostince již nás čekali naši přátelé a když viděli, kolik je nás, tu závistí a zlosti červenali, a zelenali, posléze když už jsme byli na cvičišti, vypravili rovněž, v mohutném přívodu, čítajícím na 30 osob, včetně muzikanty a proviantivou, do "Sablového hrabi", kde

měli svoje vyletiště."

U násom průvodě šlo krojovaných: 66 žáků, 62 žáček, 45 do-
rostenek, 29 dorostenů, 50 členů, 26 členek + cel. krojích slav-
nostních a 22 členek v tělov. úbořech, 5 členek bylo v národ.
krojích. Dohromady krojovaných bylo 305, nekrojovaných:
55 mužů a 48 žen. Hšech účastníků průvodu tedy přes 400.

Že nám sypali kukurici na cestu, to se rozumí sormosetou.
Bylo to tehdy, v modě."

Va cvičišti přivítal všechny náš br. starosta a čupní staro-
sta br. P. Kavík z Mor. Osavy. Cvičení se zúčastnilo činně:
52 žáků, 48 žáček, 23 dorostenů, 34 dorostenky, 24 členů, 33 členek, 3 druž-
stva na náradí, (brada, bradla, kůi).

Z bratrských okolních jednot se zúčastnilo: Straumbek 42,
Lopřovice 30, Rybí 7, Příbor 25, Albrechtický 23, Tichá 27,
Frejštat 30, Draholec 1/2. Z naší jednoty cvičilo 7 mužů,
10 žen, 3 dorostenky, dorostenů žádný, 25 žáků a 23 žáček, celkem
68 osob. Po cvičení se rozproučila lidová veselice se zábavnými
podniky, více bonat se tance. zábava v síle obec. hostince, na
něž přišli též někteří vyletníci ze "Lábového bratří", aby ru-
šili naši zábavu.

Vasě I. veřejné cvičení ukázalo, našemu Lichnovu, co dovede nad-
šně a odvaha mladých srdcí a přispěla hojně k posílení na-
ších zájmů a naší organizace v Lichnově.

"Jdem věčně za svou metou..."

Po úspěchu, jehož jsme dosáhli prvními veřejnými cvičeními,
nesláhli jsme ruce v klín, nýbrž pokračovali jsme ve
všestranné činnosti v naší mladé orelské jednotě, jak o tom
svědčí protokoly z členských a výborových schůzí z té doby.

Okud po veřejném cvičení za týden uspořádána pro
žactvo naše svačina u br. starosty. Při tom se naše drobotina ba-
vila hrani a zpěvy.

V srpnu ustanov program pro podzimní a zimní období, dle
něhož se potom pracovalo. Na podzim v. 1924. se hrála div. hra:
"Od starého k mladému posvěcení", od Al. Dostala. Z vyře-
ku jeho zaplacený příspěvky pro Omladinu.

Bratrskou jednotou Orla čs. v Tiché udržovali jsme pořád
přátelské styky, které se na venek projevovaly vzájemnou
pomocí při pořádání podniků. Miuo to ujednána dohoda, dle
níž jednou hráli tichavští orli v Lichnově a podruhé zase my
v Tiché. První divad. hra tichavské jednoty orelské u nás byla:
"Třpyť návrat", l. prosince 1924, při tom byla též mikulášská
nadílka. Před tím 30. listopadu byla pořádána dětská
tělovýchová besídka, kterou řídil dt. K. Zbořil.

Pěkným povzbuzujícím příkladem bylo společ. sv. přijímání
dne 14. prosince, jehož se zúčastnilo 70 členů a členek.

26. prosince 1924 hráli naši herci v Tiché divadelní hru:

"Od starého k mladému posvěcení", za pěkné účasti.
I naše žactvo se tužilo na jevišti. Za vedení starších vedou-
cích se hráli v neděli 4. ledna 1925 divadel. hru: "Štědrý večer
po pěti letech." Hrál se dvakrát, odpoledne pro děti, a pak

večer pro dospělé. Malí herci získali svým vystoupením pochvalu od návštěvníků. Přišlo též zactvo z Bzdovic se na ně podívat.

Výsledek usilovné práce bylo ke pozorování při valné hromadě jednoty, v neděli 17. ledna 1925 při správách funkcionářů a ocenění bratří Fr. Hanzelka a K. Pavlík ve svých proslovech při této valné hromadě, kdy velkými slovy přáli naší jednotě, která se tak slibně vyvíjí, by nadále pracovala za vzrušeným cílem, za svou metou „Věra, vlast, síla“. Za rok 1924 přibýlo nás o 25 osob, 7 členů, 9 čáček, 1 čáček. Méně potěšující byl zjev; náš orelský tisk a naše orel. kroje. Odebíralo se pouze 3 čísla „Orla“ a 7 čísel „Květu Mládi“, což neodpovídalo nikterak počtu členstva a zactva, proto agitováním pro jeho rozšíření. Získáno bylo nových 5 odběratel „Orla“ a 10 „Květu Mládi“. Ve volbách zvoleni opět starí funkcionáři; mimo to doplňují výbor 3 členy. Celkem bylo 10 členů výboru.

8. února 1925 pořádali jsme I. ples v obec. hostinci, jenž se stal dostaveníčkem orelské naší rodiny a jejich přátel z okol. obcí. Bylo to pro nás potěšujícím zjevem, a uznáním naší práce.

PRVNÍ NAŠ
CVIČITELSKÝ
SBOR:
BRATŘI:
J. HOLUB,
J. VESELKA, náčel.
F. CHALUPA.
SESTRY:
M. PUSTĚJOVSKÁ,
J. JURKOVÁ, náčel.
M. KOSTELNÍKOVÁ.

1
9
2
4

+ Br. Josef Veselka.

Nenadali jsme se, že náš br. Jos. Veselka tak náhle opustí. Vždyť byl pořád silý a neuvázně pracoval pro Orla a Omladinu!

Až najednou začal náhle churavět. Zárodek zákeřné nemoci klodal na jeho zdraví již od války, až propukl v těžkou chorobu, která jej zklátila předčasně do hrobu. Zemřel dne 26. února 1925. Pohřeb jeho konal se

v sobotu 28. února 1925 za velké účasti lidu.

Také Orelstvo jej doprovodilo v orel. krojích ku věčnému odpočinku. Krojovaných slo 2 škátů, 20 čáček, 3 drosti, 3 drostenky, 9 šlenek a 14 členů z Lichnova i z Kopřivnice a Tiché.

Lichnovský Orel ztratil v něm horlivého člena, příkopníka orelské myšlenky. Čest budí jeho památce! Odpočívaj v pokoji!

Oslava narozenin p. presidenta.

O tom, jak si vážíme našeho p. presidenta T. G. Masaryka a chceme zároveň podle jeho slov pracovat pro naši republiku, důkazem toho jsou oslavy jeho narozenin, které v naší jednotě pořádáme. (Katedróně).

Letošní oslavy 75 letých narozenin p. presidenta konali jsme 15. března; na nás promluvil dp. vzdělávatel K. Zboril o zásluhách jeho pro naši samostatnost. Zároveň citoval.

jeho slova; Samostatnost neudrží žádný národ, ale jenom mravnost a vzdělanost a ta vyplývá z náboženství."

Poukázal na mluvu dějin našich, na dobu Karla IV, který právem zván Otcem vlasti, kdy národ český stal právem na výši vzdělanosti v celé Evropě a to tím, že žil podle katolického náboženství. Pozdější náboženský úpadek českému národu jen uškodil. Toho by měli si být vědomi všichni, kteří o sobě mluví, že jsou vlastní vlastenci, ale o náboženství a o Bohu nechť nic slyšet.

Nejlepší skutkem vděčnosti k p. prezidentu T. G. Masarykovi má být nezůstání práce pro lepší budoucnost čs. národa, jak to je napsáno na orelském štítu: Víra, vlast, síla.

Mimo to zúčastnili jsme se společné oslavy 75 narozen. p. prezidenta v předvečer 7. března lampion. průvodem a slavnost. přednáškou v obec. hostinci.

Zčinnosti tělovýchovné.

Snahou cvičičího členstva v druhém roce trvání bylo sjednat si tělocvičné nářadí; aspoň hračku.

Ona „dřevná“ provizorní hračka byla teď nemožná ku cvičení.

Proto spádosti a nadšitím uvítali ročními cvičiči onu zprávu z výborové schůze ze dne 12. dubna 1925, totiž, že se koupí hračka. Ovšem, že k tomu uskutečnění pomohla teď státní subvence v částce 990 Kč o níž jsme před tím v loni žádali minister. zdravot. a tělesné výchovy.

Zároveň ujednáno pořádati tělocvičnou akademii a to na neděli svatodušní 24. IV. 1925. která se skutečně ten den pořádala; odpoledne pro děti, večer pro dospělé.

Akademie se vydařila, ač na malé chybičky, a zvláště se vynamerali dorostenci, kteří cvičili skupiny, a začky. „Rej sne-hůrek.“ Obě čísla museli opakovat. Též zpíval pěvecký kroužek Orla z Freustátu, za řízení dp. Fr. Mastila, se všem líbily. (Kytice valašských písní.)

Letní program stanoven na schůzi členské 11. června 1925. Na této schůzi apelováno na veškeré členstvo, by se zúčastnilo svěcení praporek jednoty čs. Orla v Koprivnici a zároveň okrskového cvičení IX. okrsku (tamní), zejména proto, že v ten den pořádají socialistické spolky v Koprivnici „trueslavnost“, na níž alarmovaly dělnictvo z Koprivnické továrny a z celého okolí.

Na zupní sled v Místku bylo ujednáno sjednat si povoz a vypravit veškeré cvičiči členstvo.

Na veřejné cvičení v Albrechticích bude vyslána deputace. Rovněž tak na veřejné cvičení ve Strambce a v Draholicích.

Že se tyto návrhy a usnesení prováděly, o tom svědčí zpráva b. náčelníka při valné hromadě 6. I. 1926, kde praví, že onoto okrsk. cvičení v Koprivnici zúčastnila se naše jednota v plném počtu, jak zucto, tak dorost a členstvo i přispívající a přispěli tak k mohutné manifestaci laš. Orelstva. V průvodu, který se v Koprivnici tehdaž konal, pochodovalo přes 1500 Orelstva a jeho přátel, kdužto v průvodu social. demokracie a D. T. J. pouze na 500 osob, přes jejich zvrivou agitaci.

Podniky okol. jednot. (veřejné cvičení) rovněž byla našim členstvem navštěvována, ovšem že to byli většinou vždy titíž členové.

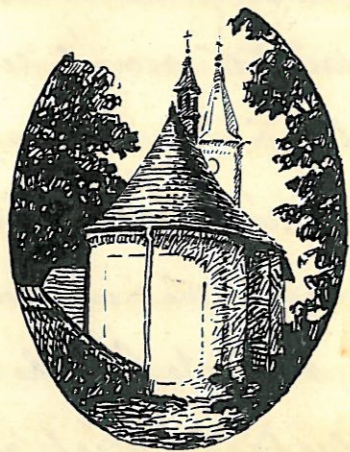
Prátek Sv. Václava, kníže českého, oslavila jednota v r. 1925 účasti na slavných sloubitách Božích (v krojích bylo jen zucto). 8. listopadu 1925 se hrála jednota divadel. knuf. Olivy:

„Železná koruna“. Navštívila byla obstojná, kus pry se však mnohým nelíbil.

22. listopadu pořádaly členky Orla „Rosmarynovou zábavu“. Většího úspěchu než „Železná koruna“ došlo si veseloka: Lákráč-
ný panák“ od Skrušného, po níž byla mikuláš. nadílka.
K sv. přijímání (vánočnímu) přistoupilo 38 členů a 30 záctva.
Přehlídkou celoroční práce byla valná hromada, konána
6. ledna 1926. Přelíně sice zaznamenáno úbytek 7 osob, ale
snadný vzestup jeví se v činnosti tělovýchovné a osvětové, i v křtu.
I stádatelů přibýlo, jejich kroužek čítal 9 členů s úsporami
612 Kč, oproti loňskému roku kdy měli úspor 480 Kč.

Do tělocvičného inventáře přibýla hračka v ceně 990 Kč a
žmínka v ceně 166 Kč.

Zvláštností při této valné hromadě byly volby lístkami.
Doposud se vždy volilo akklamací. Jenomže tyto volby
nepřinesly téměř žádných změn. Jenom hospodářem
zvolen za narukovavšího br. Han. Pustějovského b. f. Petě.
Na valné hromadě usneseno též pořádati opět ples na po-
slední neděli v lednu 1926 a zároveň přistoupila jednota
za člena Orloské nákupny v Brně, která se právě ustavila.

1926.

Prvním podnikem v roce 1926 byl hojně navštěvovaný ples.
Říká se mladost - radost. Radost - ovšem čistá - jist je-
den z nejkrásnějších darů Božíků a Pán Bůh ji neata-
kuje. Proto i v Orlu je dodatečně o zábavu postaráno.

A že na našich zábavách, divadlech a plesech bývá vždy
slušná zábava, důkazem toho jest, že bývají čím dál, tím
hojněji navštěvovány, jak tomu bylo i na našem II. plese.

Při tom jsme nepochybně ovšem na své povinnosti nábo-
ženské. Myšlenka společně přistupovati v čas vánoční a
velikonocní ke stolu Páně se již vžila do našeho programu
a působila tak i na ostatní ostýchavé katolíky.

K velikonocní sv. zpovědi a sv. přijímání přistoupila jed-
nota v neděli 25. března za účasti veškerého členstva.

Na Velký Pátek konali naši záci stráž u Božího hrobu.
Rovně slavnosti Vzkříšení zúčastnilo se v kroužek orloských
naše záctva, ostatní u nemohli, neboť nebylo dosti krojů.

Na Velikonocní neděli sebrala jednota divadelní kruh:
„Opustěná“ od Jo. Brožka.

Z toho viděl, že v tomto období vyplněno všestrannou prací,
jak jenom to naše poměry dovolovaly.

Během jara činný přípravy na II. veřejné cvičení jednoty.
Opět konaly se porady, na nichž jednáno o zdárné provedení vyt-
čeného plánu jako před 2 lety před I. veřejným.

Jenomže teď už jsme měli určité zkušenosti, které jsme
hleděli použiti pro tentokrát i pro další.

První zkušenosti jsme měli se cvičištěm a vyletištěm.

Uvědomili jsme, že louka „Bartoška“ p. Pustějovské je sice vhodná pro výletišť, ale pro cvičení již klade více překážek; byly zde potřeby se šatnami a s dopravováním různých potřebných věcí, nařadí i s úpravou cvičišť.

Ujednáno tudíž pořádati veřejné cvičení na obecní zahrádě za obec. hostincem, kde se dalo všechno snáze provést a v případě deště přestěhovat se do sálu.

Těch upustili jsme tehda od „obcházení do bufetu“, rozvádě se to některým lidem zdálo zbráním.

Nařadí bude vypůjčeno od bratrské jednoty Čl. z Frenštátu a Kopřivnice, plakáty zadány Val. tiskárně ve Val. Mezivřicích.

Abych členstvo se mohlo důkladně připravit jak cvičením, tak i pro veřejné vystupování, zkrátka, aby to všude potom „klapalo“, svolána členská schůze na neděli 30. května 1926.

Na ni promluvil k. uč. K. Pavlík o důležitých nemocech člověka a o pokorě, nejkrásnější ctnosti Čl. a.

Potom radil, jak si počínati při různých záležitostech života veřejného a nabádal přítomné k horlivé práci, by účast na tomto podniku, veřej. cvičení, byla co největší.

Agitováno, by byla zároveň co největší účast v národních krojích a též by naši rodiče šli v průvodu.

Shledali jsme, že naši stoupenci neúčastníují se našich průvodů, příjdu obyčejně až na výletišť, kde to příslušníci jiných spolků do jednoho se zúčastní svých průvodů. Proto naléháno od vyboru, by se všichni přičinili o naprovn, což stábili.

II. veřejné cvičení.

Povzbuzeni nadšenými slovy br. Pavlíka, dali se všichni do práce pro zdat I. veřejného cvičení. A tak v té práci sami jsme si nevšimli, co se jinde děje a zda-li se opět nějaká konkurenční slavnost proti nám chystá.

Jak to bývalo do nedávna (v módě) u nás v módě, tak to zase pomínulo. Naši nepřátelé viděli, že s takovou námí mnoho nespraví, dali nám tedy pokoj. Pošlem, že za to pracovali víc skrytě.

Tak i tentokrát, při II. veřejném cvičení, neměli jsme již ten den konkurence. Tehdy opět zamodral se Lichnov blankytem.

Dopoledne byly slavné služby Boží a po nich zkoušky na cvičišti.

Odpoledne sv. požehnání; po sv. požehnání srax na Okluku a průvod s hudbou na výletišť. Počasí nám přálo po celý den.

V průvodu šlo krojovaných: 64 žáků, 51 žáček, 13 dorostů, 40 dorostenek, 34 členů, 6 členek v parádních „krojích“ a 10 ve cvičicích úborech, pak šly v národních krojích děvčata, a velký počet osob v civilu. Oproti průměru „veřejnému“ byla účast něco menší, avšak tím, že jednoty vzdálenější se neúčastnily. Přesto však vyrovnali jsme se počtem našim D. F. J. kteří pořádali pořádají veřejné cvičení.

Průvod na cvičišti měl b. starosta Ant. Pustějovský.

Cvičilo pak: 52 žáků, 56 žáček, 28 dorostů, 44 dorostenek, 25 členů, 30 členek, pak 2 družstva na hrádě a 1 na bradecch.

Z okolních jednot nás navštívili: Kopřivnice, Tichá, Frenštát, Rybí, Štamberk a Druholce. Z Albrechticěk

lentokrát nepřijeli.

Z naší jednoty vstoupilo členů (7), členek (10), 6 dorostů (4), 6 dorostenek (3), 17 záků (25), 23 záček (23), celkem 67 osob.

(číslice v závorkách značí počet při I. veřejném cvičení).

Přivůstek byl u dorostů: 6, dorostenek 3, členů: 1.

Úbytek u členek 3, záků 8, záčky stejný počet. Celkový počet domácích cvičících zůstal stejný jako předěle.

Jak již bylo poznamenáno na začátku, neměli jsme tehdy žádných nepřijemností s našimi pokrokaři; z čehož jsme usuzovali, že si nás již zvykli.

Na naší pouti, sv. Petra a Pavla, byla u nás slavnost věcní nových zvonů, při tom zúčastnilo se naše žactvo v krojích průvodu pro zvonů na nádraží. Ostatní byli v občanském šatě.

Téhož roku vyslání z jednoty br. Frant. Petr a Marie Pustějovská do stát. tělovýchovného kursu ve Val. Mexiřicích.

Jak je psáno v jednatel. zprávách za rok 1926, bylo dbáno po celý rok o řádnou návštěvu cvičebných hodin.

Na podzim pořádána akce pro získání mládeže do Orla; zároveň usneseno pořádati vánoční nadílku pro žactvo, kterou by umožnil výtěžek z divadla „Armáda špásu“, sehrauého jednotou z Orla z Tiché, dne 12. prosince 1926.

Zákovská nadílka pořádána na Nový Rok 1927. Přitom sehraána žactvu loutková scéna: „Pán Frane ze zámků“.

6. ledna 1927 sehraali naši herci výbornou veselku:

„Z manželského ráje“ od Ferd. Olivy.

Hrálo se v novém sále, trochu větším, než byl předěšlý pál, návštěva byla dosti velká, kus sehraán dosti obstojně.

Na podzim r. 1926 odešli na vojnu bratři: Frant. Petr a Fr.

Pustějovský; funkce hospodáře nebyla do konce roku obsazena.

Pak se členstvo zúčastnilo podniků okol. jednot jako:

Dětský den jednoty Orla v Koprivnici, národní slavnosti ve Stramberku, svěcení Orlovny v Rozlovičích, veřejné cvičení Orla v Drnholci 21./X., dožinek Orla v Tiché.

Dále se zúčastnili 4 členové a 2 členky samaritánského kursu, který pořádal II. okrsek (Příbořský) po budoš od 17./X. do 21./XI. 1926.

Členstva bylo v jednotě koncem roku s dorostem 68, žactva 33, dohromady 101 osob, vzrůst činí 4 osoby.

Během roku museli jsme se „čistit“ a následkem toho byli vyloučeni 2 členi a 1 členka z naší jednoty.

Valná hromada za uplynulý rok konala se 16. ledna 1927 v místnosti záložny na faře, na níž podán přehled o činnosti jednoty za uplynulý rok.

Volby přinesly částečné změny. Místojednatelům zvolen Stan. Pustějovský, náčelníkem Drozd Josef, delegátem Jan Feselka.

Ve volných návrších debalováno o zřízení zpěváckého kroužku; přihlásilo se 22 osob, ale pro různé obtíže nebylo možno žádné činnosti podniknout.

1927. Ztráty...

Tento rok přinesl naší mladé jednotě a katolickému hnutí u nás velike směry, neboť odesel v tomto roce od nás náš obětavý pán farář, důstojný pán P. Karel Zbořil. Též jednola doprovodila k hrobu br. Jana Fojtíka, rolníka č. 24, který dne 30. června zemřel. Byl stářímu podporovatelem našich snah, a daroval jednotě dřevku křížení jeviště. Mimo toho šleďně přispíval na potřeby spolku a kostela. Čest budí jeho památce!

Činnosti jednoty zaměřením, že jednola pořádala opět v lednu ples, hojně navštívony, jednola přistoupila společně k velikonoční sv. zpovědi a sv. přijímání, zastro konalo sraz v Bořim Hrobě, v dubnu sehraja Bogue-rova veselobra „Ty nestastné pátky“. Toho roku zřídila zdejší jednola „Lokol“ na Okluku kino, a jak se rozumí samosebou, agitovali silně u našeho členstva pro navštívu nového podniku. Leč mnoho nepořídili. Členstvo upozorněno, jaké má zaujati stanovisko k novému podniku, kladeno mu na srdce, by podporovalo vědycky orelské podniky, neboť sokoli nikdy nepodpořili naše akce svou účastí, jak jsme se dobře mohli za ten čas srozuměti Omladiny a Čla přesvědčiti, tak se na kino nechodilo. Kvůli zajímavosti uvádím, že sokolské kino několik roku prosperovalo, až pomalu přestalo „hrát“ v roce 1934, ačkoliv mu pomáhala i škola.

Též s mislní D. T. J. jednalo o učivo jeviště, které D. T. J. si zjednala. Ale po úvaze rozhodnuto k spolupráci s jevištěm, neboť měli pouze své jeviště.

Odesel nám dp. P. K. Zbořil...

Do krásné, první květnové neděle v r. 1927 smutná zvěst se vznesla, která narušila srdce všech věrných farníků lichnovských smutkem, že odchází náš milovaný důstojný pán farář P. Karel Zbořil do Choryně u Val. Mexovic.

Jeho odchodu litovali všichni, kdož jej znali a zejména mladí orelská, již on byl starostlivým otcem, vzdělavatelem a šleďným podporovatelem.

P. Karel Zbořil přišel k nám na jaře r. 1915 z Rožnova, v nejlepší věku 40 ti let. Pobyl tedy mezi námi 12 let a za ten čas poznali jsme jeho zlaté srdce.

Za války v roce 1914-18 bylo mu zakusiti mnoho hořkosti a útrap, (rekrusice avonů) které podřívaly i jeho silné zdraví. A po světové válce utrpení a křížů přibývalo. Vobci, tehdy s převážnou většinou příslušníků stran socialistických, zakusil mnoho trpkých chvíli a nevděku.

Přes to však neumavně pracoval pro blaho svých farníků. Založil s několika nebojácnými katoliky Omladiny, v roce 1923 jednolu čsl. Orla, v roce 1926 koupil nové zvonky, na něž přispěl většinou obnosem, a snažil se, aby byl opraven zvenčí kostel a farní. Leč k tomu již za jeho vládnutí nedošlo.

Jednola čsl. Orla bude vědy s úctou vzpomínati jeho